

”Från Skvallerbänken” är 100 år

År 1907 gav Albert Bonniers förlag ut ”Från skvallerbänken, hågkomster från badorter och sommarnöjen”, skriven av Conny Burman. Några har säkert läst eller har boken. Det kan vara ändå vara på sin plats att uppmärksamma den nu, hundra år efter att den gavs ut, eftersom den ger en festlig bild av Dalarö och societetslivet här på den tiden. Ungefär hälften av boken handlar om Dalarö, resten om andra sommarorter.

Conny (Johan Fredrik Konstantin) Burman var tecknare och teckningslärare, född i Stockholm 1831. Han skrev många läroböcker inom sitt område och var 1873-80 teckningslärare för kronprinsen Gustaf och prinsarna Oscar och Carl. Han gjorde också flera samlingar med pennteckningar och karikatyrer och var genom sin personlighet mycket uppskattad i societetslivet.

Ett stycke i dalaröbeskrivningen handlar om den stora eken, Kyrkans förkunnelsesträd vid kyrkmuren mot Tullhuset, som församlingen använder för sina budskap till församlingsborna. Den användes uppenbarligen i andra syften då:
”Helt nära kyrkan tronar en urgammal, ännu frisk och jättestor ek, som i viss grad ersätter Dalarö saknad af en platstidning. På densamma har dalaröboarna sedan långliga tider haft vanan anslå annonser om lediga rum, förlorade eller tillvaratagna saker, nöjen och förströelser m.m.”
.....”Bland annonserna på nämnda ek kan man stundom finna verkliga godbitar af stilprof; såsom t.ex. följande annons.

”5 rumm åkk tjök jemnte 2 hvarander me’ nödigas uthus fines att hyra för sammaren uti Enkefru Pettersånn. Åbs: fri vedbrann.”

”Ett paraply blef häromsistens kvarstående i tankarne på stora hotelets värande och torde mot skälig ersättning återlämnas till städerskan”.

”En hvit katt, tillhörig fru P., som har två svarta fläckar på svansen och en på nosen är förkommen. Tillvaratagaren behagade godhetsfullt inlämna henne hos fru Andersson i kroken.

Den ärevördiga eken har ock många gånger blifvit besjungen. Vid en lyckad musikafton i Dalaröklubben förekom i en af en glad löjtnant F-ck författad visa, följande strof:

*”På Dalarö man har en ek se`n många år,
den tjock och frodig där med många anslag står.
En koling undrade, jag hörde själf därpå,
Hur hin den kunde för så många nubbar stå!”*

En törstande själ vid kunskapens träd. Teckning av Conny Burman ur boken